

μισουργικής δύναμης τῶν μπουρζοάδων: ἀκαρδών χουλιγάν (*)—τὰ παιδιά τους, πουλημενες πόρνες—τὰ θύματά τους....όμορφιά!

Κι ἀπὸ παντοῦ κοιτάνε τὰ μισότυφλα, ὄμορφα μάτια τῆς φτώχειας, παντοῦ ἀνεμίζουν τὰ πανουκλιασμένα της κουρέλια, ἀπὸ παντοῦ ἀπλώνονται γιὰ ἐλεημοσύνη μυριάδες βρωμερά, σκελεθρωμένα χέρια....Τί ὄμορφιά!

Στὸ χάος τῆς πείνας μισόνεκρων κορμιῶν, στὸ μαύρο στρόβιλο τῶν κουρελιῶν στριφογυρίζει ὁ ἀπεξεραμένος σὲ ζεφαντώματα κι ἀρρώστειες κυνικός μὲ μὺς ἀδύναμους, μὲ κόκκαλα μαλακισμένα, μὲ μανιακή, δῆλη ἀγωνία δίψα γιὰ ἡδονὲς ἐρεθιστικές, μὲ σθυστὰ μάτια στ' ἀχνὸν πρόσωπο, κάτω ἀπ' τὸ γυμνὸ κρανίο....Εἰν' αὐτὴ ἡ «καινούρια ὄμορφιά»;

Γυρνάει στὶς πόλεις, σὰν τὸν πλιατσικολόγο στοὺς κόμπους τῆς μάχης, σὰν τὸν ταφογύδητη στὰ νεκροταφεῖα καὶ λέει :

— «Τηρητῶ τὴν ὄμορφιά.

Καὶ γονατίζει μπρὸς σ' ἔνα σωρὸ μικρολογήματα καθελογῆς, κρύβεται, γιὰ νὰ μὴ βλέπῃ γύρω του τὴν ἀσχημιά, πίσω ἀπόνα πλήθος σωριασμένα μικροτεχνήματα: εἰκονίτεσσες, παιγνίδια, ἀγαλματάκια καὶ κορψά βιβλιαράκια—μικρόχαρους καρποὺς τῶν κόπων ψυχῶν μικρόχαρων. 'Ολα αὐτὰ τὰ εὐτελῆ πράγματα, καμψένα βιαστικὰ χάρη στὴ μεγάλη ζήτηση, γεμίζουν τὰ σπίτια καὶ τὶς ψυχὲς τῶν κυνικῶν, θαμπώνοντας τὰ μάτια μὲ τὰ παρδαλὰ χώματα, κουφαίνοντας ταύτια μὲ τὸν ἀχὸν ἀδειῶν φράσεων, γαργαλίζοντας εὐχάριστα τὰ μουδιασμένα νεῦρα μὲ τὸ ἐρεθιστικό τους. Πίσω ἀπ' αὐτὰ τὰ μικροπράγματα ὅμως χάινονται, σεβύνουν οἱ μορφές τῶν μεγάλων δημιουργῶν ὄμορφιδες αἰώνιας, ξεψυχοῦν οἱ ιεροὶ ὕμνοι τῶν ἀλλοτινῶν ποιητῶν, ξεχνιοῦνται τὰ

*) Μ' αὐτὴ τὴ λέξη, ποὺ κατὰ πρῶτο σημαίνει ἔκεινον ποὺ κάνει ἀσύγμιες στοὺς δρόμους, οἱ ρούσσοι ἐπαναστάτες ἀνόμαζαν καὶ ἔχτρο τῆς ἐπανάστασης, ποὺ τὴν πολεμοῦσε φανερὰ στοὺς δρόμους, σκοτώνοντας ἔβραιούς, χτυπώντας φοιτητές, βρίζοντας τοὺς μορφωμένους κλπ. Σ. Μ.

χρόνος, καὶ ξανάρχισε πάλε νέο κίνημα, ἀπ' ἔκεινα τὰ μισά κι ἀκανόνιστα, μᾶς ἀγιασμένα πάντα, μὲ τὸ μαγικὸ τὸ στοιχεῖο τοῦ ἡρωϊσμοῦ ποὺ ἀνταμώνουμε τώρα σὲ κάθε βῆμα τῶν ἀδαμαστῶν ἔκεινων λιονταριῶν.

§ 13

Παπαθύμης Βλαχάβας.

Τὸ γνώριζε δὲ ἀκοίμητος αὐτὸς ἀρχηγὸς πῶς δὲ Ἀλῆς ἀφορμὴ πάλε πρόσμενε γιὰ νὰ χτυπήσῃ τοὺς Καπετανέους τῆς Ρούμελης, καὶ νὰ τοὺς ἀδυνατήσῃ δλότελα. Τοὺς μαζεύει λοιπὸ σὲ σύνοδο, καὶ σκαρώνουνε νεο κίνημα Συναγροικηθήκανε μαλιστα ὅχι μονάχα μὲ μερικοὺς ἄλλους ἀρχηγοὺς τῆς γειτονιάς παρὰ καὶ μὲ τοὺς Τούρκους τῶν Τρικάλων καὶ τῆς Λαρίσσας. Ἀχαμνὰ λοιπὸν ὀργανισμένο κίνημα καὶ τοῦτο. Πρῶτο, ποὺ δὲν εἴτανε γενικό. Δεύτερο, ποὺ ἀπόδειπε τὸν Ἀλῆ μονάχα. Τρίτο καὶ πιὸ σπουδαῖο, ποὺ ζητοῦσε τὴν συμμαχία τῶν Τούρκων. Πρώτοι λοιπὸν οἱ Τούρκοι τραβηγτήκανε ὅμα προδότη καὶ τὸ μυστικὸ στὸν Ἀλῆ. Μὰ καὶ δικοὶ μας κάμποι ἀκολουθήσανε τοὺς Τούρκους, καὶ ἔμεινε δὲ Βλαχάβας μὲ μερικούς. Ἀφίνει τὸν ἀδερφό του τὸ Θεόδωρο μὲ ἑακόσους στὴν Καλαμπάκα, καὶ τρέχει κατὰ τὸν «Ολυμπο νὰ βρῆ βοηθούς. Τοὺς ἑξακόσους τοὺς χτυπᾷ δὲ Μουχτάρης, καὶ πέφτουνε δὲ διοικητές τοὺς. Τοὺς ἔγδαρε τὰ κεφάλια, καὶ ἔστειλε τὸ δέρμα τοὺς ἀλατισμένο στὸ γέρο του δὲ Μουχτάρης. Κατεβαίνει κατόπι τὸ Παπαθύμης μὲ πεντακόσους, μᾶς εἴτανε ἀργά. Ἀλλο καταφύγει δὲν τοῦ μηνήσκει τώρα, παρὰ ἡ θαλαχστα πάλε. Πάλε λοιπὸν ἀρχιενήσανε τὰ παλιά, καὶ ἔπαθε ἡ τούρκικη ἡ ναυτιλία φοβερές ζημιές. Μ' ἄλλους λόγους ἀπὸ Ἀλητασαδίκος πολεμος ἔγινε τούρκικος, καὶ μάλιστα

ὄνόματά τους μέσα στὶς χυδαίες χραυγὲς τῶν ιερέων τῆς «καινούριας ὄμορφιάς», τῶν ὑποταχτικῶν δούλων τῶν μπουρζοάδων.

— Καινούρια ὄμορφιά! κράζουν οἱ κυνικοί, ἐνῶ βυθίζονται στὸ θαυμασμὸ τῶν μικροτεχνημάτων καὶ ζητοῦν νὰ λησμονήσουν πῶς ἡ ἀθάνατη ὄμορφιά εἶναι στὴν ἀγάπη κι ὅχι στὴ φιλοδοσία· στὴν πράξη, δῆλη στὴν ἀνάπτυξη· στὸ ψήλωμα τοῦ ἀνθρώπινου πνεύματος, στὴν ἐνσάρκωση τοῦ ίδανικοῦ.

Οἱ μπουρζοάδες ἔσκισαν τὶς μικρές ψυχές τους σὲ μικρὰ κομμάτια, ποὺ τὰ κομματιάζουν ξανὰ πάντα καὶ ἔτσι ζούν κομματιαστὰ μέσα στὴ γοντεία τῶν μικροδιασκεδάσεων τους.

Στὸ μεταξὺ τρέχει παντοῦ τριγύρω τους πάντα συχνότερο, πάντα πλουσιώτερο τὸ πορφυρὸ αἷμα τοῦ γίγαντα ποιητὴ ποὺ ἔπλασε δλους τοὺς θεοὺς κοντὰ στὸν Προμηθέα, τὴν Μοίρα καὶ τὸ Φοίνικα, τὸ Χριστὸ καὶ τὸ Σατανᾶ, τὸ Φάουστ καὶ τὸν Ἀχασσόρο, χιλιάδες μύθους, θρύλους καὶ τραγούδια! Τρέχει τὸ αἷμα ἐκείνου ποὺ τὴν πλάστρα δύναμη του δὲν τὴν ζεπέρασε ὡς τὰ σύμερα κανεὶς ἀκόμα.

Δόσκωμες τὸνομα τῶν ἀθάνατων σὲ ἔκεινους, ποὺ νιωσαν νὰ μᾶς ἀποδώσουν μ' ἀτλότητα καὶ μ' ὄμορφιά τὶς μεγάλες δημιουργίες τοῦ λαοῦ. Τὸ λαὸ δόμως—αὐτὸν τὸν πρῶτο πλάστη τῆς ὄμορφιᾶς σὲ δύναμη καὶ σὲ καιρό!—τὸν κατεβάσαμε σὲ δργανα τῆς πλεονεξίας μας, τοῦ ληστέψαμε τὴν δύναμη παραμορφώσαμε τὴν ἀθάνατη ψυχὴ του—καὶ τώρα ἔρχονται οἱ κυνικοί καὶ βεβαιόνουν:

— «Ο λαὸς εἶναι χυδαῖος καὶ μωρός, σκληρός καὶ διεφθαρμένος!

Παρατήρησαν σωστὰ πὼς σὲ μιὰ ζένη χώρα καθένας βλέπει μόνο ἔκεινο ποὺ ἔφερε μέσα του μαζί του.

Οἱ κυνικοί ποὺ μιλοῦν γιὰ τὸ λαὸ ἔτσι, ἔχουν στὰ μάτια τους τὰ πλήθη ἔκεινα τῶν ἰκφυλισμένων, ποὺ ἀνάθεψαν πολυάριθμα οἱ ίδιοι στὴ ζωὴ καὶ ποὺ στέκονται σιμότερά τους καὶ τὰ νιώθουν καλλίτερα ἀπὸ τὸ λαό, ἀκατανόητον γι' αὐτοὺς μὲ θαλασσοκλέφτικος τουρκοπόλεμος, νὰ μὴν ποῦμε πειρατικός. Καὶ τὸ πιὸ λυπερό, οἱ σφαγὲς ποὺ ἔκαμαν οἱ ἥρωις ἔκεινοι στὰ παράλια τῆς Θεσσαλίας χαρχτήζουνται ἀπὸ τὸ δέκιο καὶ φρόνιμο Σαθα «ἀπανθρωπότατες». Ο ίστορικὸς δόμως ποὺ ἀκολουθοῦμε, τσιμουδιά καὶ γεὰ δαῦτα.

Σκύλιαζε δὲ Ἀλῆς μὲ τὸ «Διαβολόπαππα», καθὼς τὸν ὄνόμαζε. «Εθαζε καὶ δὲ Σουλτάνος τὸν Πατριάρχη νὰ τοῦ μηνήσῃ πῶς ἀν τραβηγτῇ στὰ λημέρια του θὰ συχωρεθοῦνε οἱ ἀμαρτίες του. Τέλος ἐβγαλε καὶ φερμάνι ποὺ τοὺς ἔδινε δλους ἀμνηστεία.

Πείθεται δὲ Βλαχάβας, καὶ γυρίζουνε δὲ διοικητές τοὺς. Ζήτησε τότες δὲ Ἀλῆς νὰ καταφέρῃ τοὺς συντρόφους του νὰ τοῦ παραδώσουνε τὸ Βλαχάβη, μᾶς ἀποτυχόντας, καταφυγε σ' ἄλλο μέτρο πιὸ σύφωνο μὲ τὸν πρότυχο χαραχτήρα του. Πλαστογράφησε γράμμα ἀπὸ τοὺς Λαζέους τάχα, καὶ τὸν ἔπιασε ἔκει ποὺ τὸν προσκαλοῦσε τὸ γράμμα.

Ο θάνατος τοῦ ἀναικονόμητου ἔκεινου ιερέα στὰ θηκεῖα στάληθεια μαρτυρικός. Δὲν εἶναι ἵσως τῆς ἐπαρχίας μας ἡ περιγραφή του. Είναι δόμως τῆς ἐπαρχίας μας νάναφέρουμε μὲ θλίψη βεβειά, πῶς μ' ὅλο τὸν ἡρωϊσμὸ ποὺ ἔδειξαν οἱ ἀνθρώποι: έκεινοι καὶ στὴ ζωὴ τους κι ὅτα βλέπανε θάνατο δύπροστά τους, δὲ δυνηθήκανεν' ἀφέσουνε τὰ ὄνόματά τους στὴν ιστορία μ' ἔνα χαραχτήρα, ποὺ νὰ πῆς πῶς πάντα κυνηγούσανεν ἔνα τελειωτικὸ σκοπό, τάληθινό τὸ συρέρο τοῦ τόπου τους· παρ' ἄλλαζαν καὶ πολιτική, καὶ σκοπό, καὶ μέσα, καὶ φίλους, καὶ ἔχτρους, κατὰ τὸν καιρὸ ποὺ φυσοῦσε. «Αν εἴτανε δὲ καιρὸς τότες φουρτουνισμένος, ἀπὸ ποὺ ἄλλο θὰ φινιύτανε δὲ γνωστικὸς δὲ καπετάνιος;

τὴν κυριμένη βαθυὰ μέσα του, παρθενικὴ πνευματικὴ ζωὴ του....

— Ο λαὸς μποροῦσε νὰ παντήσῃ στοὺς κυνικοὺς μαζὶ μὲ τὸν Τάωδη:

— «Ο, τι ζέρετε, τὸ ζέρω κ' ἔγω· καὶ δὲν είμαι μικρότερός σας. Όμως ποθοῦσα νὰ μιλήσω στὸν Παντοδύναμο καὶ ποθοῦσα νὰ φιλονεικήσω μὲ τὸ Θεό».

Σήμερα ἀρχινετε δὲ λαὸς νὰ παρηγήση τὸν δύναμης του καὶ τοῦ δέκιου πόχει στὴν ἐλευθερία, ὄρθωνται, ζητάει νὰ σπάσῃ τὰ δεσμά του, ἐνῶ οἱ κυνικοί κρύβουν τὸ κεφάλι ἐνώπιο του καὶ μὲ γλώσσα ποὺ τραυλίζει ἀπὸ τὸν τρόμο λένε μεταξύ τους:

— Οι βάρβαροι ἔρχονται... Ο πολιτισμὸς εἶναι σὲ κίνδυνο.... δὲ πολιτισμός μου....

Ψευτιά, συκοφαντία κάθε λόγου, κυνισμὸς μονάχα.

Εἰν' δὲ πολιτισμὸς ἀγάπη σας καὶ πάθος, εἶναι ἡ θρησκεία σας αὐτὸς καὶ τὸ θερό σας;

Δέστε, δὲ λαὸς διψάει γιὰ πολιτισμό, μάχεται ίσα ίσα γιὰ ταπόχτημά του· ἔσεις δόμως ποὺ είστε;

— Η τρέμετε νὰ λάβετε μέρος στὸν ἀγώνα γιὰ τὸ ξαναγέννημα καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ πνεύματος, ή σιγάστε μὲ τοὺς ἔχθρους τοῦ λαοῦ ἐναντίον τοῦ πολιτισμοῦ.

Λέτε φέματα ὅταν λέτε πῶς τὸν ἀγαπάτε· δὲν ἀγαπάτε τίποτε, δὲν ζέρετε οὔτε τὸν ἀστό σας νάγαπατε.

Γδυμνοὶ είστε γεννημένοι δόλοι σας καὶ γδυμνοὶ

Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Η έταιρία «Οίνων καὶ οινοπνευμάτων» δημοσιεύει στής διάφορες φημερίδες δόηγίες γιὰ τὸ μεταχείρισμα τοῦ οινο-πνευμάτος γραμμένες στή δημοτική γλώσσα.

— Νά μιὰ καλὴ ἀρχή, καὶ ἔνα καλύτερο ἐπιχείρημα σ' δύσους λένε πώς ὁ λαὸς νιώθει τὴν καθαρεύουσα.

— Ο κ. Φιλάρετος εἶπε τὸ λογάκι του κι αὐτὸς γιὰ τοὺς μαλλιαρούς στή φημερίδα του.

— Γνωστὸς εἶναι πώς ὁ κ. Φιλάρετος ἔχει τὶς ίδεις τοῦ Μιστριώτη, καὶ πώς θαμάζει τὴν «Ἀττικὴν διάλεκτον», καὶ ἐργάζεται γιὰ νὰ τὴν διατηρήσῃ. Πολὺ τρομερὸς εἰσοδηστὴς αὐτὸς ὁ ἀνθρωπός.

— Οι «Ἄθηναι» τοῦ Πώπῳ γράψανε κοντὰ στ' ἄλλα καὶ τοῦτο. Ήλος τάχα «ἡ προπαγάντα τοῦ μαλλιαρισμοῦ διαθέτει χρήματα ἀφθονα καὶ διεισδύει πανταχοῦ».

— Μὰ ἐν αὐτῷ εἴτανε ἀληθινό, θὰ οὔρλιαζε ἐναντίο μας ὁ Πώπω;

— Ο Γ. Χατζιδάκης κόβεται πώς ὁ Ψυχάρης ἔβρισε τὸ ἔθνος, γιατὶ τόλμησε καὶ εἶπε πώς οἱ δασκάλοι δὲν ἔχουν μῆτε νοῦ μῆτε καρδιά.

— Διακρίζοντας κανεὶς τὰ ἄρθρα τοῦ Χατζιδάκη ἀμέσως πιστέβει πώς ὁ Ψυχάρης εἶναι πολὺ καλὸς καὶ πολὺ καλοπροσώπος, γιὰ νὰ πεῖ τόσα μονάχα γιὰ τὸ ἀμυναλοδασκάλικο συνάρτη, ποὺ ἔπειτας ἀπὸ μέσα του γὰ τὸ σωρὸ τοὺς Χατζιδάκηδες.

— Ο Χατζιδάκης μᾶς λέει ἀκόμα καὶ τοῦτο: «Παύετε τὸν ἀνίερον ἄγῶνα».

— Μὰ γιατὶ ὁ ἄγωνας μας είναι ἀνίερος; Επειδὴ τοῦ δίνουμε ἀφορμὴ γὰ λέει τοῦ κόσμου τὶς ἀνοησίες, καὶ νὰ μετανοεῖ γιὰ δώδετες κατόπι;

— Ο φιλελεύθερος διευθυντὴς τῆς «Ἐστίας», δῆλωσε καθαρὸ πώς δὲν εἶναι μῆτε μὲ τοὺς Μαλλιαρούς, μῆτε μὲ τὸ Μιστριώτη. Εἶναι μὲ τὸν ἑαυτό του, κι αὐτὸς φτάνει: «Ἄς ήσυχάσει τὸ λοιπὸν κι ἂς μὴν ταράζεται τὸ πανελήνιο.

— Ο Γιάνναρος, ὁ Καλαποθάκης, ὁ Γιολντάσης, ὁ Κανελλίδης, ὁ Κοκοράδας καὶ οἱ λοιποὶ φημεριδογράφοι, γράψανε δῆληρα καὶ τούς σαν πώς «φθείρωμεν τὴν ἔθνικὴν ἐνότητα τῆς φυλῆς».

— Φαντάσου, τόσοι σοφοὶ ἀθρωποὶ νὰ δουλεύουν γιὰ δαύτη δηλητερίας, καὶ νὰ ἐρχόμαστε ἐμεῖς, οἱ ἄλιτοι, νὰ τοὺς τὴν καλάμην! «Ἀνήκουστον πρᾶγμα!»

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Χ. Φραν. Ο κ. Ταγκόπουλος λείπει ἀπὸ μέρες σὲ τὰ ταξίδι. Σὲ λίγο ποὺ θὰ γυρίσει θὰ λάβεις ἀπάντηση καὶ μάτις ησυχος.—κ. Φάτη «Ἀναστ. Δὲν κάνει, γιατὶ ἔχει μέσα πολλὲς βριτισίες. Μὴ καλᾶς τὸ κέφι σου ὡς τόσο. Στ' ἄλλο φύλλο δημοσιεύουμε ἀφθονο τοῦ Πάτρου Βλαστοῦ γιὰ τὸν Ξενόπουλο, ποὺ τώρα τελευταῖα τὸν καλᾶς τὰ μεγάλα σκέδια «τὸ φάσμα τοῦ Ψυχαρισμοῦ!»—κ. Αγνο. Στελλότο, βρὲ ἀδερφέ, στὰ «Παναθήναια» νὰ «τὸ δημοσιεύουνε. Τί μᾶς πιλατεύεις ἐμὸς; Σου εἴπαμε καὶ σου ξαναπέμψε πώς δὲν κάνεις γιὰ τὸ «Νοῦμα».

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

τὸ γραφεῖο(δρόμος Ζήνωνα2) πουλιοῦνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τὸ ένα καὶ 1,25 φρ. χρ. γιὰ τὸ ἔξωτερικό, τάκολουθα βιβλία τοῦ ΨΥΧΑΡΗ «Τόγειρο τοῦ Γιαννίρη» — τοῦ ΠΑΛΛΗΝ «Πίλιος καὶ Φεγγάρι»—τοῦ ΦΩΤΙΑΔΗ «Τὸ γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ Ἑπιπαθετικὴ μας ἀναγέννηση»—τοῦ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Ιστορία τῆς Ρωμιοσύνης», «Μαζώχτρα καὶ Βρουκλακας» καὶ «Νησιώτικες Ιστορίες»—τοῦ Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ «Οι σκιές μου»—τοῦ ΠΑΝΤΕΛΗΝ ΧΟΡΝ «τὸ Ἀνεχτίμητο» (δρόμα)—τοῦ ΗΑΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία καὶ Πατρίδα»—τοῦ ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινούρια»—τοῦ Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Ἡ ματιά»—τοῦ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΝΟΥΓΛΟΥ «Ζωντανοὶ καὶ πεθαμένοι» καὶ «Ο Ἀσωτος» (δράμα)—

τοῦ ΔΟΓΓΟΥ «Δάφνης καὶ Χλόη» (μεταφρ. Βουτιερίδη)—τοῦ ΕΥΡΙΠΙΔΗ «Ἡ Μήδεια» (μεταφρ. Περγαλίτη) — τοῦ ΣΟΦΟΚΛΗ «ὁ Αἴας» (μεταφρ. Ζήσιμου Σίδερη).

Η ΙΑΙΑΔΑ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Πάλλη δρ. 2 καὶ φρ. χρ. 2 1/2 γιὰ τὸ ἔξωτερικό.

Ο ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τῆς κ. Ἀλεξάνδρας Παπαμόσκου, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 καὶ φρ. χρ. 2 γιὰ τὸ ἔξωτερικό

Τοῦ ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ «Ἴαμβοι καὶ Ἀνάπαιστοι»—«Τρισέγενη»—«Γράμματα»—«Ἀσάλευτη Ζωὴ», 6 δρ. ἀντὶς 12 ποὺ πουλιοῦνται στὰ βιβλιοπωλεῖα. Γιὰ τὶς ἐπαρχίες 6,50 καὶ γιὰ τὸ Βέζωτερικό 7 φρ. χρ. δίχως ἄλλο ἔξδο γιὰ τὰ ταχυδρομικά. — Ο «δωδεκάλογος τοῦ Γύφτου», 3 δραχμές. «Ο θάνατος τοῦ Παληκαριοῦ» δρ. 1.

Τοῦ ΙΔΑ «Μαρτύρων καὶ ἥρωών αἵμα.» δρ. 2.

Τοῦ Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ Πλουτολογία (Δρ. 1) — Κριτικὴ ζοῦ ἄδολου λογισμοῦ τοῦ Κάντ (δρ. 1) — Τὸ δασμολογικὸ ζήτημα στὴν Ἀγγλία (λεφτὰ 50)

Τοῦ ΔΕΑΝΤΡΟΥ Κ. ΠΑΛΑΜΑ τὰ «Πρῶτα τραγούδια» δρ. 1.

Τοῦ ΕΡΜΟΝΑ «τῆς Ζωῆς» δρ. 1.

Τοῦ ΕΔ. ΓΙΑΝΙΔΗ «Γλώσσα καὶ Ζωὴ» δρ. 2.

Τῆς κ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ «Ἀπὸ τὸν κόσμο τοῦ σαλονιοῦ» δρ. 1.

Τοῦ ΕΞΙΤΕΜΕΝΟΥ «Τὸ Μπαμπάκι» δρ. 1.

Τοῦ ΨΥΧΑΡΗ δλα τὰ ἔργα ἀπὸ δρ. 4 ὁ τόμος.

Τοῦ Γ. ΣΚΛΗΡΟΥ «Τὸ κοινωνικὸ μας ζήτημα» δρ. 0,50.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1908

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

		30 Απριλίου 1908	31 Μαρτίου 1908
Ταμείον	Εἰς μεταλλικὸν	3,061,443 41	3,033,468 48
	Εἰς Τραπεζικὰ γραμμάτια Ιονικῆς Τραπέζης	204,485. -	322,375. -
	Εἰς κερματικὰ γραμμάτια δίδραχμα καὶ μονόδραχμα	1,278,914. -	4,073,836. -
'Εξωτερικὸν λαμβάνει τὸν μεταλλικοῦ εἰς τὸ Εξωτερικὸν	Αντίτιμον μεταλλικοῦ εἰς τὸ Εξωτερικὸν	43,647,716. -	45,099,589.92
Δάνειον πρὸς τὴν Ελληνικὴν Κυβερνησίαν ἐπὶ ἀναγ. χυλοφ.	Τραπ. Γραμ.	6,778,575.42	63,778,575.42
πρὸς τὴν Ελληνικὴν Κυβερνησίαν διδράχμων καὶ μονόδραχμων.	Δρ. 24,704,175. -	10,500,000. -	10,510,000. -
Όμολογία: έθνικῶν δανείων	Εἰς χρυσόν	59,019,375. -	59,019,375. -
	Εἰς Τραπ. Γραμμάτια	34,3 0,200. -	
		4,000,000.	
Προξενοφόρεισις		24,424,113.57	25,304,603.30
Καθυστερήσεις προξενοφόρεισιν		3,007,048.43	2,948,085.03
Δάνειοι καὶ ἀνοικτοὶ λαμβάνει τὸν ἔνεχύρωφ χρηματογράφων.		16,584,246.29	16,052,237.80
Δάνεια ἐπὶ ἔνεχύρωφ ἐμπορευμάτων		4,542,763.23	6,002,852.52
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λαμβάνει ἐπὶ ὑποθήκη		67,727,995.90	67,622,277.06
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα.		43,865,019.61	43,649,242.44
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτημάτις		15,505,814.65	15,121,962.35
Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργοκτημ.		4,626,681.11	4,626,097.19
Μετοχαὶ εἰς ἔγχωροις ἔταιρεις.		4,662,218. -	4,662,218. -
Συμμετοχὴ εἰς Τοπίκαν Κρήτης		1,250,000. -	1,250,000. -
Όμολογία λαχ. δαν. Εθν. Τρ. τῆς Ελλάδος 2 1/2 % εἰς τρ. γρ.		805,190. -	805,390. -
Καταστημάτων Τραπέζης καὶ κτήματα εἰς ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων		8,840,359. -	8,850,519.05
Καταστήσεις ἐπιτιθαλεῖς		2,979,217.60	2,971,732.43
Εξόδοι ἐγκαταστάσεων (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς Τραπέζ. Γραμματίων).		1,478,218.77	1,474,686.37
Διάφοροι λογαριασμοὶ		1,552,943.80	2,637,210.07
Δογματικοὶ τρίτων ἐν τῷ Εξωτερικῷ		3,465,072.67	1,766,134.05
Διάφοροι εἰς τηνάκηροις συμμετοχῆς Κυβερνησίας εἰς κέρδη Τραπέζ. Γραμματίων		1,290,240. -	1,290,240. -
Εξαγορά προνομίου			